

F. t. l. vedr. retsplejeloven

til denne, uden at det forinden har været forsøgt at foranledige justitsministerens indgriben i sagen.

Den foreslåede bestemmelse i § 1019 h, stk. 1, 2. pkt., udelukker ikke, at afgørelser, der undtagelsesvis måtte blive truffet af rigsadvokaten som 1. instans, indbringes for justitsministeren som overordnet myndighed, jf. herved retsplejelovens § 98. Det kan f.eks. tænkes, at statsadvokaten forelægger en sag for rigsadvokaten til afgørelse, såfremt sagen er af principiel karakter, eller særlige grunde i øvrigt taler for det. Som 1. instansafgørelser anses også afgørelser truffet af rigsadvokaten som følge af en forelæggelse fra en statsadvokat, selv om afgørelsen formelt meddeles af statsadvokaten.

Det foreslås, at fristen for klager over afgørelser i adfærdsklagesager fastsættes til 4 uger, jf. *stk. 2*. Bestemmelsen gælder kun, hvor en afgørelse er truffet, men ikke for klager f.eks. over at der endnu ikke er truffet afgørelse i sagen. Fristen regnes fra det tidspunkt, hvor klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Ved brevforsendelse må afgørelsen antages at være kommet frem den første postforsendelsesdag efter afsendelsen, medmindre klageren sandsynliggør, at meddelelsen er kommet frem senere. Klagen skal være kommet frem til myndigheden inden fristens udløb.

Klagefristen er ikke absolut, idet klager, der fremkommer efter udløbet af 4 ugers-fristen, skal behandles, hvis klagemyndigheden skønner, at fristoverskridelsen må anses for undskyldelig. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis afgørelsen vel er meddelt klageren, men denne på grund af bortrejse, sygdom eller lignende har været forhindret i at indgive klage rettidigt.

Klagefristen på 4 uger gælder også i tilfælde, hvor en afgørelse truffet af rigsadvokaten som 1. instans påklages til justitsministeren.

Det bemærkes, at en overskridelse af klagefristen ikke berører den overordnede myndigheds adgang til at omgøre den underordnede myndigheds afgørelse i medfør af bestemmelserne i § 98, stk. 3, og § 99, stk. 2, 2. pkt.

Den foreslåede bestemmelse indeholder ikke regler, som fastlægger kredsen af klageberettigede. Dette må afgøres efter de almindelige forvaltningsretlige regler.

Det følger i øvrigt af forvaltningslovens § 25, stk. 1, at afgørelser, som kan påklages, når de meddeles skriftligt, skal være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om eventuel tidsfrist. Dette gælder dog ikke, hvis afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

Til § 1019 i

Bestemmelsen omhandler en række tilfælde, hvor behandlingen af en adfærdsklagesag skal sluttes, fordi en sag overgår til behandling efter andre regler.

Hvis der er grundlag for at rejse sigtelse mod indklagede, må sagen i stedet behandles som en straffesag, jf. *stk. 1, nr. 1*. Det samme gælder, hvis indklagede er mistænkt for et strafbart forhold og forlanger sagen behandlet som en straffesag, jf. *stk. 1, nr. 2*. Sidstnævnte bestemmelse kan sammenholdes med tjenestemandenslovens § 22, stk. 3, hvorefter tjenestemanden i forbindelse med en disciplinærsag, hvis han er mistænkt for et strafbart forhold, kan forlange sagen behandlet som straffesag.

Statsadvokaten skal vejlede indklagede om indholdet af bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, jf. den foreslåede § 1019 d.

I de tilfælde, hvor sagen overgår til straffesagsbehandling, skal straffesagen behandles efter reglerne i det foreslåede kapitel 93 c om »Straffesager mod politipersonale«, jf. stk. 2, 1. pkt. Hvis tiltale ikke rejses eller gennemføres til fældende dom, genoptages behandlingen af adfærdsklagesagen, jf. stk. 2, 2. pkt.

Endelig indeholder *stk. 1, nr. 3*, en bestemmelse om, at behandlingen af adfærdsklagesagen sluttes, hvis regeringen eller justitsministeren træffer bestemmelse om, at sagen i stedet skal undersøges efter reglerne i retsplejelovens § 21 eller § 21 a om henholdsvis kommissionsdomstole og undersøgelsesretter (»dommerundersøgelser«). Det kan i den forbindelse nævnes, at meget omfattende begivenhedsforløb, som f.eks. Nørrebro-sagen, ikke forudsættes undersøgt efter reglerne i kapitel 93 b. Det nedsatte udvalg om undersøgelsesorganer (»Nordkov Nielsenudvalget«) er ved at gennemgå reglerne for undersøgelsesretter og overveje andre undersøgelsesformer. Når Folketinget har vedtaget nye regler herom, er det således tanken, at sådanne større begivenhedsforløb skal undersøges i dette regi.

Den foreslåede § 1019 i svarer i øvrigt i det væsentlige til den gældende § 1019 m, der omhandler de tilfælde, hvor lokalnævnet afslutter behandlingen af en klagesag.

Til § 1019 j

Bestemmelsen i *stk. 1* har til formål at sikre, at ansættelsesmyndigheden kan få lejlighed til at vurdere, om sagen giver anledning til disciplinære foranstaltninger.

Efter bestemmelsens *1. pkt.* skal statsadvokaten underrette vedkommende politimester og rigspolitichefen, når der indledes en adfærdsklagesag. Derved får ansættelsesmyndigheden lejlighed til at tage stil-